

LAFANZİN

Sayı 6

www.lafisyanda.org

**Gözmece bir oyundur, gözlerini bağlarlar,
gözlerin görmez ve sen gerçeği bulmak için
karanlıkta koşarsın!**

Eğitim alternatifi olur mu?

Bir çok alanda verilen kitle eğitimi yada zorunlu eğitimin yerine bireyi daha zgrlk bir algıda eğitme yöntemi güden okullar ve yapılanmalar vardır. Bu yapılanmalar kendilerine bu zorunlu eğitim karşısında ve yeni bir tarz sunduklarını söylediklerinden alternatif okul veya eğitim olarak adlandırmaktadır. Bu eğitim sistemini gören bir çok okul vardır. Bu okulların sundukları alternatif eğitimde şu ilkelere dayanır.

eşitlik, toplumsal adalet, özgürlük (düşünce, ifade, hareket, seçim), dayanışma, çoğulculuk, toplumsal duyarlılık, şiddet karşıtlığı (fiziksel, sözlü, psikolojik), ayrımcılık karşıtlığı (milliyet, ırk, dil, din, cinsiyet, cinsel yönelim, ekonomik, sosyal, fiziksel), ekolojik düşünce, yaratıcılık, üretkenlik, dürüstlük, öz denetim, eleştirelilik, farkındalık ve empati.

Bireyi de bu ilkelere göre eğitir. Birey eğitimi bu ilkelere göre aldığı için düşünsel veya hayat içinde birçok alanda diğer bireylere göre daha üstün veya bilgi donanımı yüksek kişiler olurlar.

Alternatif okullarda aslında kapitalizmin beslendiği bir alandır. Alternatif okullar bireylerin üzerine düşülerek bilgilerin verildiği, öz güveni tam olan ve halk kitlelerinin eğitim düzeyine göre daha yüksektir. Bu da bizim yorumlarımızın dışında pratikte de böyledir. Kitle eğitimi olan zorunlu okullarda bir lisenin bitme yılı 17-18 arasında iken birçok alternatif okulda 13-14 yaşında çocuklar lise diploması alabiliyorlar.

Sundukları ilkelere bakıldığında belki de özgür bir dünya da bireye aktarılacak bilgi ve ilişki biçimleri var. Yalnız bu ilkeleri kullanan gruplar veya bireylerin çoğu bu ilkeleri liberal bir algıda kullandıkları için ve zaten liberal algılarda aslında kapitalist sistemin istediği ve kapitalizmin gelişmesini sağladıklarından dolayı bu sistemde eleştirilmesi gereken bir sistemdir. Birey burada aldığı eğitim onun da kapitalizmin içinde hızlıca konumlanabilir. Kapitalizmin gelişmesinde kitle eğitiminin verildiği birçok insandan da bu yüzden sisteme göre daha yararlı olabilir.

Baktığımızda da alternatif eğitimin pratiklerinde kapitalist refleksleri özgürlükçü bir algıda işletiyorlar. Farklı farklı örneklerine baktığımızda bireye küçük çaplı pazarlamayı, bir şey satmayı kar koymayı öğreten örnekleri var. Örneği ise küçük sınıfların kurabiye yapıp okul içinde diğer büyük sınıflara satıp oradan para kazanıyor olma durumudur. Tabi bu birçok zihniyete özgürlükçü gelebilir. Ama aslında bakıldığında bu algıyı eğiten bu okul sistemi bizim dediğimiz kapıya çıkıyor.

Okullar açılıyor. “Evimizden sonraki en güvenli yerdir okul!” Okul gerçekten güvenli mi? Eğitim başlıyor. “Yaşamımız için ihtiyacımız olacak bütün bilgileri almamızı sağlar eğitim!” Gerçekten ihtiyacımız olan bilgiyi mi alıyoruz ya da ne alıyoruz?

Okullar güvensiz yerlerdir, eğitim ise bizi sisteme hazırlar.

Yine yeni dönem başlıyor.

Hazır mısınız?

Okullara hapsolacağımız bir dönem daha başladı. Bizi eğittikleri ve itaat etmeye zorladıkları bunca senenin üstüne bir sene daha eklenecek. Kaçınıcı sınıfta olduğumuza göre uygulamalarda da bazı değişiklikler olacak. Ama değişmeyen tek şey hepimizin bildiği şeyler.

Okullar güvensiz yerlerdir. Okullarda fiziki ve psikolojik tehlikelerle karşı karşıyayızdır. Dikkatli olunmalı ve atik davranılmalıdır. Okul binasına girdikleri anda değişim dönüşüm geçirerek bir yaratığa dönüşür öğretmenler, alakalı alakasız fiziki yada psikolojik şiddet gösterebilirler. Geceyi nasıl geçirdikleri, güne nasıl başladıkları gün içerisindeki tavırlarını etkilemektedir. Geceden eşikle kavga eden ve günün başında kavgasını sürdüren öğretmen gün içerisinde sakinleşme terapilerini senin üzerinde uygulayabilir. Eşine atamadığı tokatı suratına ya da asla atamayacağı bir kışa tekmeyi senin kışına atıverir. Veya asla bağıramayacağı bir tonda sana bağırarak, hakaretler edebilir.

Anne babasının veya toplumun baskılarına hep boyun eğmiş, asla kendisi olamamış bir öğretmenin, senin sözlü veya yazılı kurallara uymamanı cezalandırma isteği anlaşılmaz olmasa gerek.

Senin de kendisi gibi bir “HIÇ” olmanı, tek tipleşmeni ister. İşte bu yüzden yaz boyunca uzattığın ve arkadaşlarına göstermek için sene başında kestirmedeğin saçlarını bir makasla kesiverir, biraz yana sarkmış kravatını sert bir hareketle ortalayiverir. Bu tarz zararları olmayan, sevimli mi sevimli(!) bazı öğretmenler ise “Hadi bakalım, zaman kaybetmek yok! Hemen sınavlara çalışmaya başlayalım” konuşmasıyla, üzerindeki o inanılmaz sınav baskısını senenin başında sana dayatarak psikolojik olarak seni bitirir. Sen de “böyle gelmiş böyle gider” der, her sene başı koşa koşa okuluna gidersin.

Eğitim; devletin, seni istediği şekle şemale sokma sistemidir. Devletin eğitimde kullandığı bilgi ise kendi bilgisi yani sistemin bilgisinden başka bir şey değildir. Seni istediği şekle sokan sistem senin ihtiyaçlarını da belirler halleder. İhtiyacın yaşamın bilgisiyken sistem varlığını sürdürüebilmek için seni kendi bilgisiyle donatır. Sen de sistem içerisinde daha sükseleli bir konum edinebilmek için bu bilgiyi öğrenirsin.

Okullar güvensiz yerlerdir ve eğitim seni sisteme hazırlar. Okullar güvensiz yerlerdir. Evet ama bu durumu tersine çevirmek senin elinde. Okullar senin için güvenli onlar için güvensizleşebilir! Bunu nasıl mı yapacaksın? Seni kapatmış olabilirler ve senin gibi bir çoğunu. Sen kendin gibileri bulmalısın. Ve kendin gibilerle oldukça, çoğaldıkça, beraber birlik oldukça; içine sıkıştığın sıradan kalkacak, sınıfın duvarlarını aşacak, öğretmenin ve müdürün üzerindeki otoritesini bozacak ve çocukluğunu, gençliğini çalan; yani yaşamını çalan okulu yıkacaksın.

Kendin gibi olmak istiyorsan, birilerinin sisteminin parçası değil, kendi dünyanın düşleyicisi ve eyleyicisi olmalısın. Arkadaşlık ve kardeşlik dolu bir dünyanın. Birinin bir başkasının üzerinde otorite uygulamadığı, hiyerarşisiz bir dünyanın. Bilginin bir tahakküm aracı olarak kullanılmadığı, özgürce paylaşıldığı ve dayanışmayla çoğaldığı bir dünyanın olmasını istiyorsan, kendi gibileri bulmalısın. Bu çok kolay, çünkü heryerdeyiz.

“İnsan ancak kendi gibilerin arasında özgürdür”

lafisyanda@gmail.com

Okullarda Coca Cola'ya Güle Güle

M.E.B. Obeziteyle mücadele için okullarda kolalı-gazlı içecek ve cips satışını yasaklamış. Bunun yerine kantinlerde süt, ayran, taze meyve suları ve tane ile satılan meyveler bulunacaktı. Genelgeyi ilk okuduğumuzda acaba M.E.B. bizim paylaşma masalarımızdan mı etkilendi de böyle bir harekte bulundu diye düşünmedik değil doğrusu.

Bizlerin paylaşma masalarıyla karşı çıktığımız tüketim ve fast food kültürü bu uygulamayla değişmeyecektir elbette, bu MEB'nin Avrupa standartlarına yükselmek için ortaya koyduğu bir ilüzyondur.

Herkes çocuklar sağlıklı beslenecek gibi bir algıda da olsa bile 'çocuklar' ve arkadaşlarımız hala kola içmeye ve fast food ürünleri tüketmeye devam edecekler. Bu bencil tüketim algısında çıkamayanlar gruplar halinde mcdonaldslara gidecek, okula gizlice kola sokma maceraları yaşayacaklardır. İnsanlar coca-colanın neler yaptığını bilmeden işçilerin katili ve yeryüzünün belli başlı su kaynaklarını kurutan bu küresel kapitalist şirketin ürünlerini tüketeceklerdir. Arkadaşlarımız 4 saatlik bir 'sağlıklı ve doğal' beslenmeden sonra ki tüm saatlerde yine bu ürünleri tüketip kapitalizme teslim olacaklardır. Ama biliyoruz ki coca-cola tüketmek bizlere "hayatın tadını" yaşatmaz.

Şimdi de "Hayatın Tadını" alırken nelere neden olduğumuza bakalım.

Katil CocaCola

Kapitalizm, yeme içme kültürümüzü oluşturdu ve bu kültüre kendi alternatif yiyeceklerini de sundu. Coca cola' da bunlarda sadece biri. Bugün her yer de bulunan ve çoğunlukla tüketilen coca cola işçilerin katili ve doğal kaynakların sömürücüsüdür. Kendi şirketlerinin bünyesinde düşük ücretle işçileri sömüren ve sendikalaşmaya çalıştıkları için işçileri tehdit etmiş, darp etmiş ve kolombiyada 8 işçiyi paramiliter güçleriyle öldürmüştür. Coca cola üretim politikası ile birçok 3. Dünya ülkelerinin su kaynaklarını tüketmiştir. Aynı zamanda coca cola dünyada ki birçok savaşta parmağı olan ve savaşları destekleyen bir politika izleyen şirkettir. Kapitalist sistemin girdiği her ülkede coca cola satılmaktadır ve bu ülkelere bir tanesi de Türkiyedir.

2005 yılında, Türkiye’de Coca-Cola’nın İstanbul’daki şişeleme tesisinde çalışan 105 işçi sendikaya üye oldukları için işten çıkarıldılar. İşçiler tarafından Türkiye’deki Coca-Cola’nın ana bürolarının önünde

uzun bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Haftalarca süren eylemliklerden sonra, Coca-Cola işçileri, binaya girip işlerini geri istediler. Sendikalar, şirketin üst yönetimi ile görüşme

halindeyken, şirket çevik kuvvetin, barışçıl bir şekilde bir araya gelmiş, eşleri ve çocukları yanlarında olan işçilere saldırmasını emretti. Yaklaşık 200 kişi kapalı alanda gaz bombasına maruz kalarak kötü bir şekilde darp edildi ve birçoğu hastaneye kaldırıldı.

Aynı süreçte işten atılan işçiler Rock’n Coke festivalini protesto ederek festivale katılan müzik gruplarına coca-colanın gerçek yüzünü göstermek istediler fakat jandarma tarafından engellendiler.

Geçtiğimiz aylarda ise Coca-colanın avrasya ve ortadoğu dağıtıcısı anadolu grubunda Sinop/Gerze’ye termik santral yapmak için sontaj çalışmalarına başladılar. Halkın büyük tepki gösterip sontaj makinalarını engellemesi üzerine Anadolu grubu şirketi kolluk kuvvetlerini halkın üzerine saldırttı. Onlarca kişi yaralandı, yaşlı insanlar kimyasal gazlara maruz kaldı. Bu olaylar sonucuysa yöre halkından bir genç tutuklandı.

Milli Güven Milli Terör Milli Tarizm

Milli Güvenlik derslerine Milli Eğitime bağlı öğretmenlerin girmesiyle alakalı yapboz yasalarla değişiklikler yapılıyor. Artık Milli Güvenlik derslerine Subaylar yerine Milli Eğitim Bakanlığının milli öğretmenleri girecek. Al bir milliyi vur öbür milliyeye. Bir milli bir milliyeye gel beraber milistan kuralım mili milli... Bu, "Demokratlar" içinse önemli bir "demokratik" değişim herhalde.

Bizler içinse?

Milli güvenlik dersinin, zorunlu bir ders olması uygulaması. Ve bu derslere öğretmen olarak subayların gönderilmesi olsa olsa 1980lerde uygunlanmaya başlanmıştır diye düşünebilirsiniz. Ama böyle düşünürseniz yanılmış olursunuz TC'nin ilk dönemlerinde, 1926'da askerlik dersi olarak başlayan süreç 1979'da milli güvenlik dersine dönüşmüştür. Okullardaki militarizmin yarım kaldığı düşünülmüş ve milli güvenlik dersiyse, subay öğretmenlerle tamamlamak istenmiştir.

4 tarafı duvarlarla çevreli okullarımızda, subayların o resmi üniformalarının karizmasından mağrum kalmamızı istememişlerdir. Evet karizmatik üniformalı subaylar. Müfredatından da bellidir ki bu subaylar bizlere emir almayı emir etmeyi, nizami yürüyüşleri, marş söylemeyi, askerliği, ölmeyi ve öldürmeyi öğretirler. Müfredatları aynen böyledir. **“Milli birlik, beraberlik, bütünlük için gerektiğinde(?) ölmenin ve öldürmenin meşruluğunu öğretirler.”**

Okullarda milli güvenlik dersinin subaylarca değilde “sivil” bir öğretmenle yapılmasını demokratik bir gelişim olarak algılamak ta, en az subayların öğretmen olması kadar rahatsız edicidir. Milli subayların yerini milli öğretmenlerin alması ve aynı milli güvenlik derslerinin işletilmesinde ne değişecektir. Kaldı ki bu değişiklik demokratikleşme çabası içerisindeki bir hükümetin hamlesi değil, öğretmen açığına yeni derslere yönlendirerek bu açığı yamama çabasıdır. İşte büyük bir yanılgı içerisindeki kafa ancak bu hamleleri demokratikleşme olarak algılar ve önemser.

Bu ders okullardaki militarizmin bir göstergesi değil olsa olsa maskotlu bir sembolüdür. Okullardaki militarizm daha detaylarda aranmalı ve hatta okulun kendisinin militarist anlayışın bir parçası olduğu algılanmalıdır.

Yaşamlarımızın militaristleşmesi, gereksiz milli duygu ve değerler üretmemizi sağlar. Bu milli duygu ve değerler yoğunluğu, bizlerin içerisinde yaşadığı adaletsizlikleri anlamamızı engeller. Ezilmişliğimizle, yoksulluğumuzla yoksunluğumuzla, ezene karşı tüm ezilenlerin beraberce vereceği bir örgütlülükten mahrum kalmamızı sağlar. Bizleri birbirimize düşman kılar. Kimliklerimiz üzerinden düşmanlaşırız. Bu düşmanlıklar bizi asla yüzlerini bile göremeyeceğimiz efendilerle yan yana getirirken, daima beraber yaşadığımız kardeşlerimizle yani tüm kölelerle karşı karşıya getirmektedir.

Efendiler kendilerini asla kimliklerine göre ayırmazlarken, kölelerini hep kimliklerine göre ayırtmışlardır. Ve bizi birbirimize düşman yapmışlardır.

Militarizm düşmanlar yaratır, savaşlar yaratır. Ve yaşamımıza sızmıştır. Yaşamlarımızı dönüştürmeli ve yaşamlarımızda militarizmi yok etmeliyiz. Yoksa o bizi yok ediyor.

OKULLIKIŞLA

Vicdani Ret Buluşması'ndaki okul ve kışla benzetmelerimiz;

Okullarda öğrenciler tek tip giyinirler

Kışlada askerler tek tip giyinirler

Okullarda öğrenciler her sabah sıraya dizilir

Kışlada askerler iştilalarda sıraya dizilir

Okullarda öğrenciler öğretmenleri gördüklerinde saygı gösterisi yapmalıdırlar

Kışlada askerler rütbeli gördüklerinde saygı gösterisi yapmalıdırlar

Okulda her öğrencinin isminden önce numarası bilinir

Kışlada bütün askerlerin numarası vardır

Okulda öğrenci ve öğretmen tuvaletleri ayrıdır

Kışlada askerlerin ve komutanların tuvaletleri ayrıdır,

Okulda otorite sahibi öğretmenler sorgulanmaksızın şiddet uygularlar

Kışlada otorite sahibi komutanlar istedikleri zaman şiddet uygularlar

Okulda öğrenciler iradelerini tüm gün boyunca müdürlere ve öğretmenlere bırakırlar

Kışlada askerler iradelerini askerlik boyunca komutanlara bırakırlar

Okullar bahçe duvarları giriş-çıkış kapıları ve kapı görevlileriyle kapatılmıştır

Kışlanın etrafı dikenli tellerle çevrilidir ve nizamiye kapıları vardır

Görüldüğü gibi kışla ve okul benzer yerlerdir. Kışla kadar okullar da militarist-tir. Ancak ayrıldıkları noktalar da vardır.

Okuldan kaçmanın bedeli **kışladan** kaçmak kadar ağır değildir: **Okuldan** kaçan öğrencinin velisi aranır yada en kötüsü devamsızlıktan sınıfta kalır. Bir asker içinse **kışladan** kaçmanın bedeli çok daha ağırdır ve askerlikten kaçan bir insan önce toplumdan ötelenir sonra devlet peşine düşer kişi yakalandığında ise cezaevlerine kapatılır.

Mimar Sinan Üniversitesi Fındıklı kampüsünde yapılan "Vicdani Ret Buluşması"nda **Lise Anarşist Faaliyet** olarak hazırladığımız metinde okullar ile kışla benzetmesi yaparak yaşamlarımızdaki militarizmin reddedilmesi gerektiğini vurguladık.

15 Mayıs Dünya Vicdani Retçiler Günü

BÜTÜN DEVLETLER TERÖRİST BÜTÜN ORDULAR KATİLDİR!
15 Mayıs dünya vicdani retçiler gününde biri liseli olan 8 kişi vicdani reddini açıkladı.

Bir öğrenci, öğrenci olmak istemediğini söylediğinde devlet bunun üzerinde fazla durmaz ancak bir asker askerlik yapmak istemediğini söylediğinde yani vicdani reddini açıkladığında bu ordu ve devlet tarafından şiddet dolu bir şekilde karşılanır. **Kişi önce işkenceye uğrar, sonrasında sürekli bir şekilde cezalandırılarak hapis edilir.** Bu cezalandırma ve hapis süresi neredeyse sonsuzdur bu adeta kişinin yaşamsal anlamda öldürülmesine denk düşer. **Bizler henüz askere gitmemiş ve hiçbir zaman gitmeyecek olsak ta militarizmi okullarda bütün şiddetiyle yaşıyoruz.** Yaşamlarımızın askerleştirilerek gün be gün bir ıstıraba dönüştürüldüğü okulları reddettiğimiz gibi bizlere zorunlu olarak dayatılan tüm itaat biçimlerini de reddediyoruz. **Zorunlu askerliğin reddedilmesi olan Vicdani ret, bir itaatsizlik eylemidir.**

Yıllardır ders kitaplarında devlete itaat etmeyen halkların isyanları bizlere ihanet olarak öğretili. Yıllardır topraklarımızda kazanılması gereken savaş ise bizlere bu ihanetlerin karşılığı ve barış için mutlak son olarak anlatıldı. **Oysa ki yıllardır süren savaş kardeşlerimize sıkılan kurşunlar, gözü yaşlı analar, boşaltılan topraklar, dilsiz, savunmasız, kaybolmuş yaşamlar demektir.**

Oysa ki savaş inkardı, özgürlüğün reddiydi, itaatsizleri bir bir yok etmekte.

Bu yüzden coğrafyamızda yıllardır sürmekte olan bu savaşı reddediyoruz ve özgürlük için direnenlerin tarafında saf tutuyoruz. Çünkü biliyoruz ki özgürlük itaatsizlikle kazanılır ve biliyoruz ki insan ancak kendisi kadar özgür olan insanların arasında gerçekten özgürdür.

zorunlu eğitim in zorunluzanlatımı

Öncelikle tarihsel sürecinden konuya girmek gerekir. Bu süreç geçtikten sonra ise işlevlerini veya zorunlu eğitimin neden verildiği amacına geliriz. Zorunlu eğitimin ilk resmileştiği devlet bir ordu devleti olan Prusya devletidir. 19. Yüzyılın başlarında resmileşen ve toplumu belli doğrultular da değiştirme , fikir ve bedenlerini uzun yıllarca baskılayıp pasifist bir algıda kılma amacı ile gerçekleşmiştir. Prusya' nın ilk defa resmileştirdiği ve pratik olarak hayata soktuğu bu evre Prusya dan sonra ABD tarafından gerçekleştirilmiştir. ABD nin Prusya üzerindeki eğitimi inceleme ve takiplerinden sonra ABD de de zorunlu eğitime 1905 de resmi anlamda geçmiştir. İlk başta Prusya nın zorunlu eğitime geçme amaçları açıkça şu şekilde ifade edilmektedir.

- 1)Orduya itaatkâr askerler yetiştirmek
- 2)Maden ocaklarında çalışmak üzere itaatkâr işçiler yetiştirmek
- 3)Hükümetlere azami düzeyde tabi olacak sivil hizmet edecek bireyler yetiştirmek
- 4)Endüstriyel yapıların emrinde çalışacak memurlar yetiştirmek
- 5)Kritik konu ve sorunlarda birbirine yakın düşünen vatandaşlar yetiştirmek
- 6 ve 7 madde ise Şuan ki eğitim politikasının ürünüdür.
- 6)Cahil kitle oluşturmak ve köylü ile işçi örgütlenmelerinin önüne geçmek
- 7)Düşünce alanlarını ve reflekslerini düşürüp akılsız ve lüks tüketim meraklısı bireyler oluşturmak.

Bu maddeler zaten eğitimin neden zorunlu bir şekilde okullarda verilmek istendiğini ve açtığı sonuçları göstermektedir. Bu maddeler arasında son madde de bireyi kapitalist tüketime adapte etmek doğrultusunda yapılmış bir eylemdir. Sistem insan kurgusunu kitlesel bir şekilde uygulamanın yolunu zorunlu eğitime koymuş ve bugüne kadar görüldüğü üzere başarılı olmuştur. ABD üzerine yazılmış bir çok makalede de tüketme, milliyetçilik, itaatkâr insan tiyolojileri için verilen zorunlu eğitim deşifre edilmektedir. Tüketmeye alıştıırılan birey dediğimizde bu sadece bizim teorik donanımımız değildir. ABD de Pazar araştırmalarında en çok tüketen grubun tekinin çocuk tekininde tiryakiler olduğu doğrulanmıştır. Şuan dünya da zorunlu eğitim sürecinin en fazla olduğu ülkeler Almanya ve Hollanda dır. Almanya ve Hollanda 12 yıl kadar bir zaman dilimi zorunlu eğitim verilmektedir.

T.C de ise zorunlu eğitim resmi olarak 8 yıldır ve 12 yıla çıkarmak için uğraşıyorlar. Dünyada birçok ülke devlet bütçesinde en büyük payı eğitime ayırıyor. T.C de de en fazla bütçe ayrılanlardan birisi MEB dir. Zorunlu eğitimin verilmesinde ki amaçlar ise hala T.C gibi 3. Sınıf ülkelerde net bir şekilde geçerlidir. İtaatkâr askerler veya insanların olmasını kuran zorunlu eğitim ideali bugün okullarda Milli Güvenlik dersleri, Tarih dersleri ile itaati ve milliyetçilik bilgilerini pompalamaya devam ediyor. Prusya eğitimi gibi bir eğitim dünyada artık bu kadar net baskı ve otoriter verilmese de dolaylı yollarla itaat vb. bilgiler gençlere aktarılır ve öğrenciyi beyaz yakalı veya mavi yakalı köle olma doğrultusunda seçime bırakır. Birey devletin oluşturduğu belli değer yargılarını zorunlu bir şekilde öğrenmeli ve bu kültürün dışına çıkmaması gerektiğini kavramalıdır.

“Benim vatandaşım devlete en iyi şekilde itaat eden ve kapitalizmi en iyi şekilde tüketendir”

MKA

İlkokulda ki vatandaşlık derslerini hatırlarız. Haftada bir iki saat olan, sürekli vatandaşlık ödevleri verilen, Kemalizm ve şovenizmin aşılandığı, devlete itaat edecek iyi bir vatandaşın nasıl olunacağını anlatıldığı ders ti. Halende bu ders sürmekte.

Vatandaşlık dersinde özgürlük, eşitlik, ve adalet gibi kavramları milliyetçi bir algı ile kirleten bu zihniyet, yeni düzenlemede bu kavramları vatandaşlık dersi müfredatından kaldırıyor. Manipüle etmeye çalıştıkları bu kavramların, manupüle edilmiş hallerinden dahi rahatsız olmuşlar ki, çocukların gençlerin kafalarını karıştırmayalım diye düşünerek bu kavramlar müfredattan kaldırmışlar. Kendileri ve bizim içinde isabetli bir karar olmuş.

Vatandaşlık dersinin konusu ne özgürlüktür, ne eşitlik ne adalet, ne de örgütlenmedir. Vatandaşlık dersinin konusu, devlete uyumsuz olmamak devlete itaat etmektir. Tabii bu yaşadığımız süreçte de dersin içeriğinde de bazı değişiklikler olmuştu **“İyi vatandaş, devlete itaat eden ve kapitalizmi iyi tüketendir”** şeklinde değiştirilmişti.

Acaba artık yeni müfredatta neleri anlatacaklar. Malum ulus devlet denen devlet anlayışının bir parçası olan TC’de az da olsa, sembolikte olsa adı geçen kavramlardan biraz bahsetmesi gerekmiyor mu? TC için gerekir mi gerekmez mi bilemiyoruz ama bol bol **Devlet propagandasının süreceği kesin. Ve kapitalizminde alttan alta vereceklerini de biliyoruz.**

Yapılan hatta yapboza dönen yasa değişikliklerinde biri ise, halkın örgütlenme hakkı üzerine;

Örgüt örgütlenme kelimelerini bir arada kullandığı için binler işkence görmüş, binler ölüm yaşanmış,

milyonlar hapishanelerde kapatılmış ve kapatılmakta olan bir halka, şimdi **“örgütlenme hakkının”** yasalarca tanınması ne dangalakca bir anlayıştır.

Bu halk bunca eziyete, ezilmişliğine rağmen örgütlü kalmıştır. Şimdi bunlar bu bize örgütlenin diyecekler ha. Bu dangalaktır, bu densizliktir.

Bunların tanyacağı örgütlenme hakkının da ne bok bir şey olduğunda biliyoruz. Bunların örgütlenmeden kastı olsa olsa devlet kapitalizm destekli örgütçüklüdür. Zararsız ziyansız ama itaatkar tüketicilerinin bir araya geleceği, her türlü fon alabilen şirin mi şirin örgütçüklüdür. İlkokullarda veli kulüpleri, liselerde gezi kulüpleri, üniversitelerde FRP klüpleri, mezun olunca mezunlar derneği, lokali, İşadamları derneği... Falanca filanca sarı sendikasıdır...

Şimdi bu yapboz yasa değişikliklerinden sonra vatandaşlık dersinde bir konusu örgütlenme olacaktır. Ve yine bir zaman sonrada kaldıracaklardır bu kavramı müfredattan. Anlarsalar bari bütün devletlere uyumsuz bu kavramları kullanmamayı. Anlarsalar bari bizim olan kavramları kullanmamayı. **Evet bu kavram lar bizim. Özgürlük bizim, eşitlik(!), bizim, adalet bizim, örgütlenmek bizim.**

Bizler devletin ders kitaplarından değil yaşadıklarımızdan öğreniyoruz özgürlüğünü, eşitliği, adaleti, ve örgütleniyoruz yıkabilmek için. Ve yaratıyoruz paylaşma ve dayanışmayla dolu özgür bir yaşamı.

ÖĞRENCİ GÜNLÜK YOKLAMA KAĞIDI

DEVAMSIZLIK

14 T.M.A

26

18.14.2006

1	2	3	4	5	6	7	8
DERS	DERS	DERS	DERS	DERS	DERS	DERS	DERS

Ben 11.sınıfa geçmiş bir liseliyim. Yaklaşık iki yıldır bu okulların ve eğitim sürecinin itaat kültürünü yaymaya çalıştığımı farkettim. Geçen yıl neredeyse her istiklal marşı okunduğu gün okuldan kaçtım. Bunun dışında da gitmek istemediğim günlerde de gitmedim. Devamsızlık sürecim bunları yaptıkça yarattıkça arttı ve geçen yıl 45 güne yakın devamsızlık yaptım.

Yeni dönemin başlanmasına yakın ise bir haber duydum ve hemen bu haberin ne olduğunu en ince ayrıntılarına kadar araştırdım. Belki de bu eğitim sistemi içinde bulduğum tek boşluk olan devamsızlık eyleminin elimden alınıyor olması beni rahatsız etti. *(Haklısınız bu saçma sapan ülkede rahatsız olunacak bir sürü şey var. Bunun farkındayım ama bunlarda daha az şekillenmek istemenin sancıları)*. Yeni sisteme göre artık öğrencinin devamsızlık yapması durumunda öğretmen ve veli iletişim içerisinde olacak yani velimin bilgisi var yalanı yaramaz olacak.Tabiki öğretmende bunu idareye bildirecek. Vay halimize. Birde sağlık ocakları M.E.B tarafından uyarılmış bu uyarı sonrasında sağlık ocakları rapor verirken bin defa düşüneceklermiş.

Bu uygulamaların en çok vurgulanan amacı öğrencinin eğitim sürecinden kopmasını engellemekmiş. Ve böylece öğrenci eğitimini içselleştirecekmiş. İşte bu kadar çok eğitilmemizi istiyorlar. Düşüncelerimden en az kayıpla bitirmek istediğim şu çekilmez liseyi daha çekilmez bir biçime sokmaktalar.

Anlaşılan bu dönemde hayallerimizi, düşüncelerimizi yani kendimizi korumamız oldukça daha zor olacak.

ANARŞİNİN KISA YAZI

İspanya devrimini yaşayanların anılarıyla hazırlanmış bu kitap bizlere İspanya devrimi hakkında birçok bilgi veriyor.

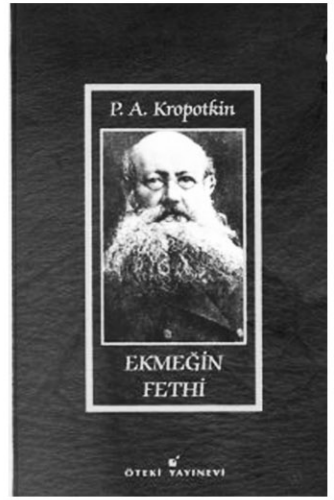
I. Enternasyonal de Bakunin' den etkilendikten sonra İspanyaya gelerek köy, köy eşek üstünde dolaşip anarşist düşüncüyü anlatanların hikâyesinden başlayan kitap, İspanyada toplumsal devrimin oluşmasını tanıklarıyla anlatıyor.

Bir yandan Durruti ve arkadaşları maddi kaynak sağlamak için birçok banka soygunu gerçekleştiren, anarşist gazete ve anarşist yayınevleri açılmasını ağıyorken bir yandan da CNT büyük işçi grevleri ve boykotları başlatıyor. Toprakların kolektifleştirilmesi ve patronların fabrikalardan defedilmesi için eylemler düzenliyor.

FAİ bir yandan militan eylemleriyle faşistlerle mücadele ederken bir yandan da toplumsal devrim için komünlerde devlet ve erk mekanizmalarını kaldırıyor, toplumsal dönüşümü ve farkındalığı artırıyor. İspanya halkı kilise ve devlet otoritesine karşı durup silah sıkıntısı içerisinde faşistlerle çarpışıyor ve komünist partinin otoriter düzenli ordusuna girmeyi reddediyorlar. Çünkü kızıl ordunun Rus anarşistlerine neler yaptıklarını çok iyi biliyorlar. Bu yüzden Komünist partinin tehditlerine ve saldırılarına karşı da direnmek zorunda kalıyorlar. Liberya yarımadasında savaş kızışıyor, ateş hattı daralıyor...

Savaş bir yandan toplumsal Devrim bir yandan ilerlerken yaşayanlar anılarını aktarıyorlar.

EKMEĞİN FETHİ

Kropotkin'in 1892 yılında Fransızca makalelerinden derleyerek oluşturduğu Ekmek ve Özgürlük derlemesi, İspanyolcaya çevirmesinden sonra İspanyol işçi ve köylüleri için büyük bir umut olmuştur. İspanya devrimi sırasında işçilerin ellerinden düşmeyen bu kitaba işçiler ekmeğin fethi adını vermişlerdir. Öyle ki yaşamları boyunca kilise ve patronlar için günde 14-16 saat çalışan işçiler Kropotkin'in sadece kendin için 4-5 saat çalışma saati sözünden çok etkilenmişlerdi. Kropotkin ekmeğin fethinde işçilerin kendi yaşamsal ihtiyaçları için 4-5 saat çalışmalarının yeterli olacağını çeşitli istatistikî bilgilerle ortaya çıkartıyor. İşçilerin bu kadar uzun çalışmalarının tek nedeni patronların daha lüks ve rahat yaşamalarıydı.

Bu adaletsizlik ortadan kaldırılmıydu. Bunun için fabrikalar, tarlalar patronların elinden alınmalı işgal edilmeliydi. Sadece halkın ihtiyaçlarına göre üretim yapılmalıydı, Gelişen teknolojiyle beraber tarlalar daha kolay sürülecek, fabrikalar daha iyi ortamlarda işleyecek. Böylece çalışma süresi daha da kısılacak insanların sanatsal yaratıma ve kendilerine ayıracakları vakit artacaktır. Teknolojik ilerlemeyi yaşadığı döneme göre olumlayan (Traktör kullanımı) Kropotkin bu derlemesiyle yaşadığı dönemde büyük etki uyandırmıştır.